

A fenntarthatósági kockázat beépítése a befektetési folyamatba

BEVEZETÉS

A Generali Biztosító Zrt. az (EU) 2019/2088 rendeletnek („Fenntartható Pénzügyi Közzétételi Szabályzat” vagy „SFDR”) megfelelően közzéteszi ezt a közzétételt, amely a fenntarthatósági kockázatoknak a befektetési döntéshozatali folyamatba történő integrálására vonatkozó politikájáról tartalmaz információkat¹.

A főbb kedvezőtlen hatásokkal kapcsolatos gondossági irányelvek részleteit lásd a „Nyilatkozat a befektetési döntések fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt főbb kedvezőtlen hatásairól” című dokumentumban.

Az Assicurazioni Generali S.p.A. a Generali Csoport végső olasz anyavállalata. A Generali Csoporthoz való tartozás azt is jelenti, hogy részt vesz a csoport által aláírt számos kezdeményezésben, és elkötelezett a közös célok iránt, hogy a fenntartható sikerre törekedjen, beleértve a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységeket.

A befektetések különösen a Csoport üzleti tevékenységének kulcsfontosságú részét képezik. Jelentős hatással vannak a pénzügyi teljesítményre, a termékekre, a hírnévre és több érdekelt félre (pl. ügyfelek, társadalom szélesebb köre). Ezért a fenntarthatósági szempontok aktív beépítése a befektetési döntésekbe kritikus fontosságú.

Vagyontulajdonosként a Generali Csoport proaktív módon integrálja a fenntarthatósági tényezőket² a biztosítási portfóliók befektetési folyamatába, az eszközosztályok mindegyikében, így mind a pénzügyi hozamot, mind a társadalmi, általánosabb értelemben vett megosztott értéket elérve; a Csoport a kötelezettségvállalás és a szavazási tevékenység révén igyekszik befolyásolni a kibocsátók magatartását.

A Generali Csoport aláírta továbbá az ENSZ Globális Megállapodást (2007), a Felelős Befektetések Alapelveit (2011), a Párizsi Megállapodást (2015) és a TCFD-t (2017). Ezekkel a kezdeményezésekkel összhangban már évek óta a befektetési stratégiákba fenntarthatósági tényezőket is beépít, a nyereségesség feláldozása nélkül. Ez a felállás lehetővé teszi a Csoport számára, hogy pozitív hatást gyakoroljon az érdekeltekre, csökkentse a befektetések kockázatát és megvédje a hírnevét az idővel létrehozott értékkel együtt, összhangban a bizalmi köteletségével.

¹ A fenntarthatósági kockázat olyan környezeti, társadalmi vagy irányítási eseményre vagy feltételre utal, amely bekövetkezése esetén tényleges vagy potenciálisan jelentős negatív hatást gyakorolhat a befektetés értékére.

² A fenntarthatósági tényezők a környezetvédelmi, szociális és munkavállalói kérdésekre, az emberi jogok tiszteletben tartására, a korrupció és a megvesztegetés elleni küzdelemre vonatkoznak.

HOGYAN INTEGRÁLTA A GENERALI A FENNTARTHATÓSÁGI KOCKÁZATOT A BEFEKTETÉSI FOLYAMATÁBA?

A fenntarthatósági kockázat olyan környezeti, társadalmi vagy irányítási eseményt vagy feltételt jelent, amely bekövetkezése esetén tényleges vagy potenciálisan jelentős negatív hatást gyakorolhat a befektetés értékére. Az olyan fenntarthatósági kockázatok azonosítása, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak befektetéseink értékére, kötelességünk a Csoport érdekelt felei és befektetői felé.

A Generali Csoport a felelős befektetés iránti elkötelezettségét a Befektetésirányítási csoportirányelvben³ és a „Fenntarthatóság integrálása a befektetésbe és az aktív tulajdonosi tevékenységbe” csoportirányelvben⁴, amelyek a fenntarthatósági kockázatok kezelését is tartalmazzák.

A Csoport fenntartható befektetési keretet határozott meg, és iránymutatásokat fogad el annak érdekében, hogy:

- figyelembe veszi a befektetési stratégiából és döntésekből eredő fenntarthatósági kockázatot;
- kezeli a befektetési stratégiájából eredő, a fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt lehetséges hosszú távú hatásokat.

A fenntartható befektetési keretrendszer⁵ négy pillérből áll, amelyek céljai a következők:

- a befektetésekből való kizárás olyan kibocsátók, ágazatok vagy tevékenységek esetében, amelyek környezeti, társadalmi vagy irányítási tényezőkkel kapcsolatosak, és nem felelnek meg a legjobb üzleti gyakorlatok minimum követelményeinek vagy a nemzetközi normáknak⁶, ami hatással van a hosszú távú pénzügyi teljesítményükre és/vagy a Csoportot nagyobb fenntarthatósági és hírnevet érintő kockázatoknak teszi ki;
- a különböző eszközosztályokban a befektetési elemzések és döntések során a fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt hosszú távú hatások értékelésének beépítése;
- fenntartható tematikus befektetési programok kidolgozása, amelyek konkrét környezeti vagy társadalmi célokat támogatnak;
- a befektetések felügyelete a befektetés tárgyát képező vállalatoknál (az éves közgyűléseken való szavazás és/vagy a részvétel révén) a fenntarthatósági tényezők és kockázatok hosszú távú tervükben és üzleti gyakorlatukban való figyelembevételének helyes gyakorlatának előmozdítása érdekében.

A biztosítási alapú befektetési termékekhez (IBIP) kapcsolódó befektetésekre olyan ad hoc keretrendszer vonatkozik, amely figyelembe veszi az ilyen termékek sajátosságait (a befektetések kiválasztása a biztosítottak fenntarthatósági preferenciáin alapul⁷ és a befektetések hozama és kockázata kizárólag vagy nagyrészt a biztosítottaknál marad).

A 2015-ben a Csoportközpont szintjén létrehozott, a vezérigazgató által elnökölt Csoport Felelős Befektetési Bizottság feladata a fenntartható befektetési keretrendszer végrehajtásának irányítása a konkrét iránymutatások, célkitűzések és célok meghatározásán keresztül.

Ezen túlmenően az Assicurazioni Generali a 24/2016 IVASS rendelet 8. cikke alapján aktualizálta a befektetésekről szóló kerethatározatot, amely a fenntarthatósági kockázatok azonosítását és kezelését jogi személyi szinten integrálja a befektetési tevékenységekbe.

³ Frissítve az EU Del. Reg. 2021/1256.

⁴ Elérhető a következő oldalon: <https://www.general.com/our-responsibilities/responsible-investments>.

⁵ A PRI taxonómia szerint, amelyet a csoport 2011 óta PRI aláíró tagként elfogad.

⁶ PI. ENSZ-szerződések, a Biztonsági Tanács szankciói, az ENSZ Globális Megállapodás, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és az OECD iránymutatásai.

⁷ A fenntarthatósági preferenciák az ügyfél vagy potenciális ügyfél választását jelentik arra vonatkozóan, hogy az alábbi pénzügyi eszközök közül egyet vagy többet beépít-e a befektetésébe, és ha igen, milyen mértékben:

- olyan pénzügyi eszköz, amely esetében az ügyfél vagy potenciális ügyfél úgy határoz, hogy annak minimális hányadát az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott környezeti szempontból fenntartható befektetésekre fekteti;
- olyan pénzügyi eszköz, amely esetében az ügyfél vagy potenciális ügyfél úgy határoz, hogy annak egy minimális hányadát az (EU) 2019/2088 rendelet 2. cikkének 17. pontjában meghatározott fenntartható befektetésekre fektetik be;
- olyan pénzügyi instrumentum, amely figyelembe veszi a Fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt fő káros hatásokat, amennyiben az ügyfél vagy potenciális ügyfél határozza meg a mérlegelést igazoló minőségi vagy mennyiségi elemeket.

ÉGHAJLATVÁLTOZÁS KOCKÁZATA

Amint azt a Világgazdasági Fórum legutóbbi Globális Kockázatok jelentésében említi, a környezeti szempontokhoz kapcsolódó kockázatok évről évre nőnek, mind a valószínűség, mind a hatás nagyságrendje tekintetében. A környezeti tényezőkhez kapcsolódó különböző kockázatok közül (amelyek közé tartozik a biológiai sokféleség csökkenése, a víz- és talajszennyezés esetei is) az éghajlatváltozás kockázata különösen fontos. Az éghajlatváltozás kockázatán belül a nemzetközi közösség ma az éghajlati intézkedések kudarcát és a szélsőséges eseményeket tekinti a legfontosabb kockázatoknak.

Amikor az éghajlatváltozásról és a globális hőmérséklet-emelkedésről beszélünk, két fő kockázati kategória érvényesül: az átmeneti és a fizikai kockázat. Ha a globális felmelegedést korlátozni akarjuk, akkor a gazdaság szerkezetében (beleértve az energia-, termelési, közlekedési és mezőgazdasági rendszereket) változásra van szükség. Az átmenet kockázata így a társadalmi-gazdasági változók kombinációjából eredhet, beleértve a szabályozások, az új technológiák és a fogyasztói preferenciák alakulását. Ugyanakkor a globális felmelegedést korlátozó intézkedések hiánya vagy megfelelő bevezetése is az éghajlatváltozás fizikai hatásait eredményezné. A fizikai kockázat fizikai változók kombinációjából ered, beleértve a szélsőséges éghajlati események, például árvizek, hőhullámok, viharok, erdőtűzek, aszályok, valamint a krónikus éghajlati események, például a tengerszint emelkedése gyakoribbá válását, amelyek károkat és üzleti fennakadásokat okozhatnak.

Mindenesetre mind az éghajlatváltozás kockázatai (átmeneti és fizikai kockázatok) nagy kihívást jelentenek a társadalom számára, tekintettel arra, hogy – ahogyan azt az IPCC⁸ is kifejti – az IPCC jellegét tekintve a sebezhetőség (mennyire érzékeny egy emberi vagy természeti rendszer az éghajlatváltozás káros hatásaira), a terület éghajlati hatásoknak való kitettsége (az emberek, ökoszisztémák, szolgáltatások, infrastruktúra, társadalmi-gazdasági és kulturális tevékenységek jelenléte, amelyek ki lehetnek téve az éghajlatváltozás káros hatásainak), valamint az éghajlat és az éghajlatváltozás által okozott veszélyek (szélsőséges események és éghajlati trendek) közötti kölcsönhatás összetett eredménye.

A Generali mindezeket az elemeket figyelembe veszi a fenntarthatósági kockázatnak a befektetési döntéshozatali folyamatba történő integrálása érdekében végzett értékelés során.

Ahogy az várható volt, az átmeneti kockázat az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérésből ered. Azokat a vállalatokat és vállalkozásokat, amelyeket a tevékenységük során megnövekedett kibocsátási szint jellemez, vagy amelyek környezetszennyező termékeket értékesítenek, az a kockázat fenyegeti, hogy eszközeik elkallódnak (stranded assets), ami azt jelenti, hogy gazdasági élettartamuk lejárt előtt elveszítik értéküket. A szénérőművek a legvilágosabb példája ennek a kockázatnak. A szén fokozatos kivonására irányuló, világszerte növekvő erőfeszítések és kötelezettségvállalások miatt a környezetvédelmi előírások növekednek és befolyásolják a szénnel történő energiatermelés költségeit, a közvélemény nyomása pedig csökkenti az ebből a tevékenységből származó villamos energia iránti igényeket. Ez elkerülhetetlenül a piac instabilitásához vezet, amit figyelembe kell venni. A fosszilis tüzelőanyagok árának a geopolitikai instabilitással és az ukrán háborúval összefüggő növekvő tendenciája ellenére hosszú távon úgy becsüljük, hogy a környezetvédelmi szabályozások hozzájárulnak e különösen környezetszennyező eszközök leértékelődéséhez, azaz idő előtt csökkentik értéküket. Ez jelentős hatással lehet a befektetéseinkre, és ezt a kockázatot gondosan kívánjuk kezelni.

Az átállási kockázat kezelése érdekében, és különösen annak a kockázatnak a kezelése érdekében, hogy a portfóliónkban lévő vállalatok eszközei csökkenjenek, a Generali 2018-tól klímaváltozási stratégiát fogadott el (<https://www.generali.com/our-responsibilities/our-commitment-to-the-environment-and-climate>), amelynek célja annak biztosítása, hogy a csoport fő tevékenységei, azaz a befektetési és kockázatvállalási tevékenységek, valamint a működési tevékenységek a kockázatok kezelése és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való „igazságos” átállásból eredő lehetőségek megragadása érdekében történjenek, a szociális dimenzió integrálása a klímastratégiába, hogy az érintett munkavállalókra és közösségekre gyakorolt hatást védelmi intézkedések elfogadásával minimalizálják.

E stratégia konkrét alkalmazása a befektetési tevékenységre, mint eszköztulajdonos, három fő elemre összpontosít: i) a fenntartható tematikus befektetések súlyának növelése (zöld és fenntartható eszköz); ii) a szén-dioxid-intenzív kibocsátókkal szembeni kitettség csökkentése (kizárási kritériumok); iii) saját szén-dioxid-lábnyomának módszeres mérése és csökkentése (portfólió dekarbonizáció).

A fenntartható tematikus befektetések súlyának növelésére vonatkozó célkitűzés tekintetében a csoport azt a célt tűzte ki, hogy 2025-ig 8,5-9,5 milliárd euró értékben új zöld és fenntartható befektetéseket eszközöljön a 2020 végén már a portfóliójában lévő befektetéseken felül.

Ami a szén-dioxid-intenzív kibocsátókkal szembeni kitettség csökkentésének célját illeti, a csoport elkötelezte magát amellett, hogy az OECD-országok esetében 2030-ig, a világ többi részén pedig 2040-ig fokozatosan megszünteti a szénszektorba történő befektetéseket. Ennek érdekében a Generali 2021 júniusától kezdve szigorúbb kizárási küszöbértékeket vezetett be a szénnel kapcsolatos kibocsátókra vonatkozóan.

Ezen túlmenően a Generali elkötelezett amellett, hogy fokozatosan csökkentse a nem hagyományos olaj- és gázágazatban való kitettségét a feltárási és termelési tevékenységek (azaz az upstream szegmens) tekintetében, valamint néhány konkrét midstream tevékenység mellett, hogy támogassa azt a célt, hogy 2050-re szén-dioxid-semleges befektetési portfóliót érjen el. A Generali 2023. január 1-jei hatállyal kiterjesztette a kizárási politikát mind a fracking módszerrel kitermelt olaj és gáz (palaolaj, palagáz, szűk olaj, szűk gáz) feltárásában és kitermelésében részt vevő kibocsátókra, mind pedig az Északi-sarkkörön belüli szárazföldi és tengeri feltárási és kitermelési tevékenységet folytató kibocsátókra.

⁸ https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2021/02/Risk-guidance-FINAL_15Feb2021.pdf

A portfólió szén-dioxid-kibocsátásának mérésére és csökkentésére vonatkozó célkitűzés tekintetében a Generali a 2019-es alapszinthez képest 2024-ig konkrét közbenső célokat tűzött ki, amelyeket az alábbiak szerint részletez:

- A tőzsdén jegyzett részvények és vállalati kötvények esetében a közvetlen befektetési portfólió szénlábnymának 25%-os csökkentése;
- az ingatlanportfólió értékének legalább 30%-ának összehangolása az 1,5 °C-os globális felmelegedési pályával.

Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére tett erőfeszítések és intézkedések csak egy részét képezik az éghajlatváltozással kapcsolatos erőfeszítéseknek. Még ha a Csoportnak sikerül is csökkenteni a kibocsátások szintjét, szembe kell néznie a globális éghajlati minták további visszafordíthatatlan változásainak jövőbeli lehetőségével. Az IPCC szerint az emberi tevékenység a becslések szerint már most is körülbelül 1,0°C-os globális felmelegedést okozott az iparosodás előtti szinthez képest, és a jelenlegi ütem mellett a globális felmelegedés 2030 és 2052 között valószínűleg eléri az 1,5°C-ot. Ennek hatásai közé tartoznak az ökoszisztémákra gyakorolt súlyos hatások, a tengerszint emelkedése és a szélsőséges időjárási események (aszály, ciklonok, árvizek, erdőtűzek) – az úgynevezett fizikai kockázatok – növekedése.

A fokozódó európai szabályozási fejleményekkel összhangban és a piac növekvő elvárásai miatt a Csoport kockázatkezelési funkciója 2019-ben elindította a többéves éghajlatváltozási kockázati projektet, amelynek célja egy olyan éghajlatváltozási kockázatkezelési keretrendszer meghatározása, amely együttesen veszi figyelembe: outside-in (vagy felmerült) kockázat, amely az éghajlatváltozásnak a Csoportra gyakorolt hatásaihoz kapcsolódik, különösen a befektetések értékére, valamint a szolgáltatások és termékek jövőbeli működésére, és inside-out (vagy generált) kockázat, amely a Csoport által a működésén keresztül, valamint közvetve a befektetéseken, szolgáltatásokon és termékeken keresztül generált hatásokhoz kapcsolódik.

A keretrendszer a kockázatkezelési folyamatnak a kockázatkezelési csoportpolitikában már meghatározott négy szakaszán alapul: azonosítás, mérés, kezelés és jelentés.

2022 folyamán a csoport saját módszertant és egy saját fejlesztésű eszközt (Clim@Risk) határozott meg az éghajlati forgatókönyvek befektetési és P&C kockázatvállalási portfólióra gyakorolt hatásának értékelésére, kockázati limitek rendszerét alakította ki mind az éghajlatváltozási kockázatoknak való kitettség kezelésére (outside-in perspektíva), mind a meghatározott célok elérésének nyomon követésére (inside-out perspektíva), és megerősítette a keretrendszerre és az elvégzett értékelések eredményeire vonatkozó kockázatjelentési folyamatot.

A jelenleg használt éghajlati forgatókönyvek az évszázad végére várható globális hőmérsékletnek az iparosodás előtti időszakhoz képest bekövetkező változását írják le, elsősorban a légkörben lévő CO₂ és más üvegházhatású gázok nagyobb vagy kisebb kibocsátásának feltételezéseiből, valamint a Föld éghajlatát szabályozó geofizikai változókra gyakorolt hatásukból eredően.

A csoport a Network for Greening the Financial System (NGFS) és az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) legfrissebb ajánlásai alapján hat forgatókönyvet választott ki különböző lehetséges jövőbeli tendenciákkal, amelyek lehetővé teszik mind az átmeneti hatások, a dekarbonizációs politikák végrehajtásának különböző sebességét és sorrendjét figyelembe véve, mind a fizikai hatások megragadását: Nettó nulla 2050, 2°C alatt, eltérő nettó nulla, késleltetett átmenet, nemzeti szinten meghatározott hozzájárulások (NDC), jelenlegi politikák.

Az NGFS-forgatókönyvek mellett a fizikai kockázatok esetében a megfelelő IPCC-forgatókönyveket is figyelembe vették: SSP1-2.6, SSP2-4.5 és SSP5-8.5.

A legjelentősebb várható hatások megragadása érdekében a csoport rövid, közép- és hosszú távú, 2025-ös, 2030-as és 2050-es időtávlatokra összpontosított.

A befektetési portfólió elemzése az általános számlára és konkrétan a részvényekre, vállalati kötvényekre, államkötvényekre és ingatlanokra összpontosított.

A Csoport a fizikai és az átmeneti kockázatot olyan módszertan segítségével méri, amely lehetővé teszi az éghajlati forgatókönyveknek az éghajlati stresszteszt alapján azonosított kitettségekre gyakorolt hatásainak meghatározását. A kapott eredmények előzetes jelzésekkel szolgálnak az éghajlatváltozásnak a csoport portfólióira gyakorolt hatásairól.

Az éghajlati kockázatot – figyelembe véve mind a felmerült, mind a keletkezett kockázatot – a döntéshozatali folyamatokba integrálják a konkrét étvágy meghatározásával, beleértve a limiteket és a jogsértések esetére vonatkozó eljárásokat.

További eredményekért kérjük, tekintse át a **2022. évi éves integrált jelentés és konszolidált pénzügyi kimutatások** „A piaci környezet kihívásai és lehetőségei” című részét.